

Рибікова Г.В., к.ю.н.,
Антух А.І., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА НА ПРОЦЕС ВХОДЖЕННЯ УКРАЇНИ ДО ЄС

Загальнолюдські цінності відіграють ключову роль у функціонуванні Європейського Союзу, що й підтверджується бажанням їх «втілення в життя» країнами, які хочуть приєднатися до Союзу. Україна, яка обрала шлях євроінтеграції, свідомо і природно обрала цінності ЄС як стратегічний курс свого розвитку. Саме вони, як інструмент боротьби з тоталітаризмом, бюрократією, волонтаризмом, будь-якими проявами диктатури всередині кожної держави, відображені в Угоді про асоціацію з ЄС [1].

У ст. 3 Конституції України вказується, що людина, її життя і здоров'я, а також честь та гідність, недоторканність і безпека визнаються в країні найвищою соціальною цінністю. Основний закон наголошує, що права і свободи людини, та їх гарантії визначають зміст та спрямованість діяльності України [2, 3]. Тому, як бачимо, найголовніший напрям внутрішньої політики нашої держави відображається у відомій для всіх формулі демократичних держав світу: «від Людини - до Держави».

Європейська конвенція, яка стосується захисту прав людини та основних свобод, виступає частиною національного законодавства, а також підлягає застосуванню на рівні з національним законодавством України. Для забезпечення виконання догматів Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод функціонує Європейський суд з прав людини, який розглядає скарги, подані тільки після вичерпання всіх національних засобів захисту прав. Тому у сфері захисту прав і свобод людини в Україні важливим є питання виконання рішень Європейського суду з прав людини у нашій державі. А значення кожного із прийнятих Європейським судом з прав людини рішень полягає у тому, що вони впливають на розвиток національного законодавства держав-учасниць Конвенції [4].

З метою виконання Україною своїх зобов'язань, встановлених відповідно до членства в Раді Європи та для ефективного дотримання вимог статті 46 Конвенції, у нашій країні функціонує механізм виконання рішень Європейського суду з прав людини. Саме Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» зафіксував на законодавчому рівні певну систему інституційних

та процедурних механізмів виконання рішень Європейського суду, а також порядок запобігання новим порушенням Конвенції [5].

Особливе місце в охороні прав людини в Україні займає Конституційний Суд України, який є судом права і надає правову настанову щодо праворозуміння положень Конституції чи законів [6, с. 242].

Проте всі процеси реалізації та забезпечення прав і свобод людини та громадянина не можна розглядати без сфери правосуддя, яка має свій безпосередній вплив у всіх сферах національного правосуддя та національної правової системи.

Слід відзначити, що динаміка адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу висвітила важливість функції визначення впливу норм Конституції України на суспільні відносини в умовах європейської та євроатлантичної інтеграції України. Сьогодні в міжнародному праві виявляється деяка обережність із боку світового співтовариства та його інституцій у закріпленні в прямій постановці деяких прав людини, у тому числі й у такій важливій сфері, як політична, де задіяно реальні механізми оновлення державної влади. Це детермінується, перш за все, історичними труднощами з їх гарантування в повному обсязі з боку держав, що може перетворити їх на практиці, по суті, на формальну декларацію [7, с. 16]. Проблемою є й те, що незважаючи на те, що в Україні було прийнято національне законодавство у сфері прав і свобод людини та громадянина, в умовах політичної та соціально-економічної кризи, військового стану – залишаються відсутніми ефективні механізми захисту цих прав.

Тому, як бачимо, процес входження України в європейський правовий простір висуває цілу низку складних проблем у системі розвитку та вдосконалення інституту прав і свобод людини в Україні. Нині держава не забезпечує достатньою мірою реалізацію прав і свобод громадян, а тому зростає недовіра до державних органів, органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб.

Отже, забезпечення та дотримання прав людини в Україні можливо лише за допомогою ефективного реформування системи влади та дотримання комплексного підходу до забезпечення прав людини як з боку держави, так і з боку громадянського суспільства. Саме тому захист прав людини належить до найгостріших проблем України, а їх практичне втілення та вирішення допоможе забезпечити відповідну практику, і все ж таки досягнути загальної мети євроінтеграції.

Література

1. Східне партнерство. Офіційний сайт Міністерства закордонних справ України. URL: <https://mfa.gov.ua/evropejskaintegraciya/shidne-partnerstvo>.

2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Верховна Рада України*. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/Laws/show/254к/96-вр>

3. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

4. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод від 04.11.1950. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_004

5. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23.02.2006 № 3477-IV. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3477-15>

6. Шишкін В. Процедура звернення до Конституційного Суду України. *Проблеми сучасного українського конституціоналізму: збірник наукових праць на пошану першого Голови Конституційного Суду України, проф. Л. Юзькова / заг. ред. А. Стрижака, В. Тація; упоряд.: В. Бринцев, В. Кампо, П. Стецюк*. Київ: Лотос, 2008. С. 240–242.

7. Баймуратов М.О. Міжнародні виборчі стандарти: правова природа, змістовна та системна характеристика, актуальні питання імплементації в законодавство України: монографія. Суми: Університетська книга, 2012. 230 с.

УДК 340:656.025.3(043.2)

Розгон О.В., к.ю.н, доцент,
НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України,
м. Харків, Україна

ФОРМИ ВЗАЄМОДІЇ МІЖНАРОДНИХ МЕРЕЖ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ

Висвітлення різних форм *міжнародного трансферу технологій*, поширення технологій, розмежування і чітке визначення концептуальних рамок, які висвітлюють нові створені мережі, розширення технологій, розвиток інновацій та стійкої економіки, сприяють заповненню деяких прогалів у дослідженнях в літературі [1].

У 2011 році Україна *приєдналася* до EEN. Ця інфраструктура надає три основні сервіси: міжнародна співпраця, консультаційна підтримка, підтримка бізнесу щодо розвитку інновацій.

В Україні діє Національний Консорціум EEN-Ukraine.

Вирізняють також такі міжнародні мережі трансферу технологій у формі таких об'єднань:

– SIN (Science and Innovation Network, Великобританія). Це мережа, яка налічує приблизно 100 співробітників у понад 40 країнах і територіях по всьому світу, які розбудовують партнерства та співпрацю в галузі науки та інновацій.